

Já posílám vás!

Jděte, zvěstujte a vykládejte mé Slovo ve Světle Pravdy! S tím přichází království Boží na tuto zemi.

Přijď království Tvé! Jak často byla tato slova již pronášena od doby, kdy byl Syn Boží Ježíš zde na této zemi. Byla pronášena v nadšení, zmiňována v horoucí prosbě, nevýslovné touze upřímně usilujícími o Světlo a osvětlení.

A nyní, kdy udeřila ve velikých světových událostech tato vznešená hodina a říše Boží má přijít k vám, tu vy, pozemští lidé, ji chcete obejít, dokonce ji chcete odporovat, protože nepřichází způsobem, jaký jste ve své zúžené představivosti předpokládali.

Nevíte, co tím činíte. Avšak to vás neochrání před tím, že nyní musíte nést následky svého jednání až do posledního konce, i když také bude tak hořký a snad bude muset být také vašim koncem!

Oč jste se po tisíciletí modlili, když nemoc, trápení nebo nouze varovně klepaly na vaše dveře, to máte obdržet, protože čas pro to se naplnil, a vy nyní o to nedbáte více než o žebráka, který je vám obtížný.

Svatý jest však Bůh! A svaté i Slovo, které vám posílá! Nenechá více beztrestně hanobit svatost nevěrnými lidmi, kteří se domnívají být vůči Němu a nedotknutelnosti stvoření, jeho dílu, které jim jen z milosti přenechal, více, než jsou! — Svátý je však také jeho hněv, který nyní vynutila opovážlivost lidstva, aby

se rozpoutal a očistil světové části, které jsou zamořeny takovýmto falešným jednáním.

Ve svaté spravedlnosti budou nyní všichni lidé zasaženi odplatou **takovým** způsobem, pro jaký si sami k tomu vytvořili půdu, a v **té** síle, v jaké si to pak zaslouží.

Spravedlnost! Dostane se jí vám všem, každému v míře, kterou si skrze své dosavadní chtění v sobě zformoval. —

Skrze všechna nebesa a skrze všechny světy zní křišťálově jasně, neúprosně, ostrě, jediné slovo: **Spravedlnost!** A toto slovo je životem a stane se vám soudem! Bezprostředně, bez odkladů se to sem žene, prochází a vyplňuje celé stvoření s neodolatelnou silou, mocnou a velikou, povznesenou nade vše lidské myšlení ... svatou!

A s touto spravedlností vkročila říše Boží na tuto zemi, do celého stvoření, aby se mohli nyní cítit šťastně a bezpečně všichni ti, kteří vážně a v pokoře o Světlo usilují.

Ukáže se, kdo k nim patří! Zde neexistuje pro lidi na zemi již více žádné „kdyby“ ani „ale“, čímž doposud jen rouhavě a hračkářsky zameškávali svůj nejlepší čas. To jim bude odňato a tím z ruky vyražena zbraň, kterou s houževnatostí obraceli sami proti sobě, žalující a ničící.

Tento zázrak způsobí svatý Boží hněv! Vy však jděte, zvěstujte a vykládejte mé Poselství, které lidem na zem přináší říši Boží.

Zvěstujte a vykládejte je však také **správně!** Nemíchejte opět víno s vodou, jak se to kdysi stalo, když Ježíš Kristus putoval

na zemi, a ještě více, když již na zemi nebyl.

Musíte proto Poselství sami napřed zcela v sobě pochopit, dříve než o něm můžete hlásat jiným! A když chcete Slovo předávat dál, pak to činite ve formě, jakou jsem vám **já** dal! Ponechte v něm mou vůli takovou, jaká jest, a nevkládejte svou vůli do stejných slov. —

To opět vyžaduje, abyste přesně znali mou vůli! Musíte při hlásání mého Poselství zcela přesně následovat výstavbu, jak jsem ji **já** dal vám! Spočívá v tom přesně chtěné, moudré vedení pro lidské duše, které touží po Světle. **To** si vezměte jako vodítko pro výstavbu a vedení. Nesmíte na tom svévolně něco změnit, nemůžete podle dobrého zdání vybírat tu nebo onu přednášku zprostředka ve víře, že právě ta je zcela obzvláště vhodná pro tazatele.

To by se tak **zdálo** jen na začátku, pak by se však brzy stalo patrným, co jste tím opomenuli. Krok za krokem musíte duše vést, bez předbírání, v trpělivosti, tak, jako já jsem vedl vás; neboť přicházejí nevědomě jako děti ve všem, co se vám již stalo důvěrně známým.

Nežádejte od nich toho, co vy můžete dát; neboť nesmíte zapomenout, že jsem pozvedl vašeho ducha k možnosti **většího** porozumění, než by toho byl člověk jinak schopen. Jste **omilostněni**, abyste mohli nyní **splňovat!**

Věci, které vám byly již dlouho samozřejmé a o kterých již ani nemluvíte, jsou pro hledající ještě velikým zjevením, které se musí teprve učit zcela chápat, dříve než mohou ve vědění pokračovat dál.

Nesmíte nikdy očekávat, že se tážající mají namáhat dorůst do výšin **vaší** možnosti chápání, nýbrž vy musíte duchovně sestoupit **k nim**, musíte nabídnout své ruce všem prosícím na **této** rovině jejich možnosti porozumění, neboť jen tak se mohou pak chopit pomoci a vykročit po ní vzhůru.

Nemíchejte také nic z přednášek nynější doby s obsahovými částmi ze začátku Poselství; neboť to se nemůže slučovat, protože ony musí **po sobě** následovat tak, aby poskytly stupně pro správné chápání. V pořadí mnou určeném je bezpodmínečně požadováno neustálé uzrávání; neboť začínám od počátků dosavadního porozumění a stupňuji vědění pozvolna **tak**, aby mne v tom lidský duch mohl následovat. Pak rozšiřuji části stvoření vždy dále od sebe, odděluji mnohé, co se doposud nacházelo ještě pod jedním společným výrazem, do nových částí, které jsem předtím ještě nejmenoval.

Jen **tak** bylo mi možné postupem času rozvinout obraz o velikých věcech, které člověk může pochopit, za předpokladu, že mne přesně následuje a neopomene při tom ani jediný stupeň nebo ho nebere příliš letmo. Nejmenší mezera by mu to zcela znemožnila!

Ve výstavbě mého Poselství spočívá tajemství všemoudrosti, která lidské duchy a také jejich schopnosti zná lépe, než jste toho vy lidé schopni. A této moudrosti se musíte v každém případě podrobit, jinak nikdy nedosáhnete toho, oč usilujete!

Nedávám vám Poselství proto, abyste s ním při svém šíření mezi lidstvem mohli nakládat jen podle **svého** dobrého zdání, nýbrž **požaduji**, že musí zůstat **nedotčeno** ve všem, co v sobě

skrývá a jaké jest! Kdo chce změnit jen nejmenší smysl, nejmenší slovo, i když v tom nejlepším chtění, ten se proviňuje!

Je to svaté Slovo Boží, ve kterém člověk nesmí s ničím pohnout, aby si to snad pro sebe učinil pohodlnějším nebo aby to také ulehčil možnosti chápání líných lidských duchů!

Výstavba musí zůstat takovou, jakou jsem vám ji dal. A kdo se jí snaží otrást, musí být vyloučen z milosti poskytovat ji ostatním. Dosti bylo v tom již zhřešeno na Ježíšově Slově, kde lidská chytrost chtěla jen přebírat, jen protože mu nerozuměla a poněvadž tak mnohé se zdálo nepohodlným pro pozemské uskutečnění. Nechalo se potom mnohem raději převládat **pozemské** a zkřivilo se Slovo, aby se našel soulad s lidským smýšlením.

Poselství ve své stavbě lidské duši nabízí trvalý postup do výše až k jejímu nejvyššímu zdokonalení! Dbejte na to a nenechte se nikdy svést k odbočení od toho.

Považte, že je to vaše **vedení**! Při vedení se kráčí neochvějně vpřed a neskáče se při tom vždy opět zpátky na místa, která se již dávno překročila.

Nezacházejte se svatým Slovem tak, jak se doposud obvykle dělo v chrámech a církvích. Nevybírejte střídavě části zprostředka, začátku nebo konce, abyste je pak objasňující a vysvětlující pronášeli, nýbrž jděte v tom vždy jen **pevnou** cestou, kterou jsem vám dal ve výstavbě. Slovo se nemá řídit podle lidí, nýbrž lidé se mají řídit podle Slova! Neboť Slovo **jest**, avšak lidé mají teprve ještě **býti**.

Člověk má tentokrát přikročit ke Slovu, nikoliv však Slovo k jednotlivým lidem.

Pochopte to dobře a pevně to do sebe vtiskněte; neboť **v tom spočívá pomoc** pro lidi a pro vás úspěch. Nedělte **Slovo**, nýbrž rozdělte **lidi** do skupin, které se musí nechat vést zkušeným duchem! **Pak** je to správné. Začínajte s každou skupinou vždy od začátku! Nepřijímejte mezitím nikoho, kdo se nesnažil napřed všechno dohnat, aby se v tom postavil do **jedné** řady s ostatními.

Bylo by falešné, kdyby se v postupu přednášek ve skupině vážně hledajících stále znovu namátkově sahalo nazpět kvůli vlastní pohodlnosti. Dobře si však zapamatujte: Míním tím jen **vyučující** a **vedoucí**, ty, kteří šíří mé Slovo, nikoliv posluchače nebo čtenáře.

Posluchači nebo čtenáři mohou samozřejmě **sami pro sebe** sáhnout vždy nazpět, protože každá věta má **od začátku** vlastní obsah, který je nutno znát a který se stejným způsobem neopakuje. Člověk se bez něj nemůže obejít.

Lidská duše je pečlivě v mém Slově vedena. Právě ve výstavbě spočívají všechny opory, které duše nutně potřebuje. Proto také nesmí dělat žádné skoky, ani vpřed, ani nazpět. Avšak musí stát bezpečně na každém stupni dříve, než pozvedne nohu ke stupni příštímú. Naplní-li to, přijde také bez upadnutí a bez zdržení ke zdokonalení, svému cíli.

Proto mne následujte také v tomto: Jako se já snažím v mých přednáškách žít zde nahoře **vaší** přítomností, tak musíte se **vy** při **svém** působení přizpůsobit jednotlivé současné zralosti lidí, pokud chcete prosícím také skutečně pomoci a chcete-li v tom

mít úspěch.

Z tohoto důvodu jste byli obdařeni a vychováni daleko od všedního světa, každý z vás podle svého druhu.

Střežte se tedy před tím, abyste pro současnou zralost používali to, co již leží nazpět. Vyvarujte se však pospíchání vpřed ve vašich vysvětleních. Obojí působí rušivě, brzdivě a vrhá zpět, místo aby pomáhalo, i když to mělo být tak dobře míněno. Zakládáte tím vždy škodu namísto užitku, dáváte kameny místo chleba.

Proto zůstaňte **živoucími** ve Slově **a** v lidech, namáhejte se udržet trvalou harmonii mezi oběma těmito póly, tvoříce vyrovnání **v sobě** samých, pokud chcete Slovo skutečně hlásat v mém smyslu!

Nečiňte si to při tom nikdy pohodlným, nýbrž zůstaňte pohyblivými **v sobě** a také **kolem** sebe; neboť svaté Slovo **jest** Život!

Hlásání Slova **nemá** být pro lidi poklidnými **hodinami vzděláváníí**, nýbrž **nejintenzivnějšími hodinami práce** jejich ducha a také hodinami práce pro vás samotné, kteří chcete Slovo šířit!

Nemáte lidi vzdělávat, nýbrž vést! Vést vzhůru cestou ke světlým výšinám. To vyžaduje úsilí! Při tom se nesmí skákat ani vpřed, ani nazpět, ani bezúčelně zmatkovat, jen abyste si vybírali krásná místa podle své úvahy. Kdo chce přijít na nějakou krásnou vyhlídku, ten musí také vždy zdolat celou cestu k ní, jinak si tento výhled nemůže vychutnat! Dbejte jen na takováto podobenství v přírodě, která vám mohou poskytnout nejlepší vodítko k tak

mnohému, ba ke všemu jednání.

A když promlouváte, volte **jednoduchý** způsob vyjadřování! Jen v jednoduchosti spočívá velikost. Avšak vždy myslete na to, že jednoduchost se nikdy nesmí zaměňovat s pohodlností. To by bylo falešné. Právě všechno skutečně jednoduché vyžaduje nejvyšší rozvoj sil ve vás samotných!

Jednoduchost vyžaduje také nefalšovanou ryzost; neboť bez ryzosti by jednoduchost klesla ihned ke směšnosti. Při jednoduchosti v myšlení, hovoru a jednání nemůže být nikdy klam, žádná faleš, protože ty se v ní nemohou skrývat. Jednoduchost **musí** být skrz na skrz pravá, jinak nemůže obstát, jinak to **není** žádná jednoduchost, která zůstává s Pravdou neoddělitelná.

Jen **Pravda** dá se proto říci také prostými a jasnými slovy. To ostatní potřebuje k popsání krásná slova, nabubřelé věty, přívěsky, jen aby to trochu znělo. Přesně tak je tomu také ve **vašem** jednání a v celém vašem způsobu života. Jen když se v tom dovedete stát skutečně jednoduší, pak jste také v sobě pravdiví!

Avšak nezaměňujte nyní snad opět jednoduchost s chudobou nebo ubohostí! To je něco zcela jiného.

Jednoduchost rozvíjí krásu všeho druhu, ba ještě více, ona **je** sama krásou, a krása je přirozenost v každé formě; neboť přirozené je vždy krásné samo o sobě. Člověk sám učinil tak mnohé skrze donucení karikaturou, protože ztratil sám v sobě jednoduchost.

Povolání, ještě mnohému byste se měli naučit a v mnohém

se musíte ještě změnit, avšak zůstává vám již jen čas **k činu**, již více ne k rozvažování nebo k pomalému uzrávání. Nyní musíte být v sobě **hotovi** přes noc!

Povolání přijali povinnost žít **příkladně** ve státě, v povolání a také v rodině, zkrátka být skutečným člověkem, který je Bohu milý a podporuje celé stvoření, jehož bohaté ovoce smí užívat v jakékoliv formě, které je mu trvale poskytováno podobně jako vždy bohatě prostřený stůl.

Pokud k němu mnozí nebyli připuštěni, aby se mohli nasytit, tak záleží to jen na lidech, kteří se mezi ně rouhavě vtírají; neboť stvoření nabízí všechno, co člověk potřebuje, a nabízí také dost pro všechny, které přijalo jako hosty. —

Avšak Slovo se nemáte jen učit, nýbrž je musíte také nechat **v** sobě a **na** sobě ožít! Také **na** sobě, **zevně!** Musíte sami sebe podle Slova **zformovat**.

Kdo Slovo v sobě živě nese, u toho proniká také samo od sebe bezpodmínečně navenek, nejen v řeči, nýbrž také ve všem konání! Ten se bude snažit o zušlechtění v čistotě, v oděvu, v pohybech, bude se a musí se namáhat být takovým, aby byl **k radosti** bližním, ať už v povolání nebo každodenním životě, u stolu nebo v hodinách klidu, lhostejno v čem, zkrátka celou svou bytost zformuje tak, aby v ní pozemsky dokonale působil.

To je povinností, cílem každého člověka **na zemi** a také **proto** je zde na zemi inkarnován. Má se mezi lidmi obrousit. I když musí pak také na zemi zanechat hrubohmotné tělo, když má pokračovat v putování stvořením ... co si osvojil v nucení hrubohmotného těla, v ovládání, v ušlechtilosti pohybů, to

všechno **vezme s sebou** jakožto vlastnictví duše.

Vnitřní vývoj ducha musí se nacházet ve stejných krocích s jeho tělesným druhem, v harmonii.

Není možné, aby lidský duch v sobě byl také skutečně vznešený a zralý, pokud se jako pozemský člověk ještě tělesně zanedbává. Pak to nesouhlasí také s jeho duchem. V žádném případě!

Pozemský člověk si to však zpravidla myslí jinak; proto je také mnoho lidí, kteří zůstávají nedbalými sami na sebe a ve styku s jinými, kteří dokonce svůj pokrm požívají takovým způsobem, že tím ruší okolo sedící, protože zapudili nejprostší cit pro krásu. Je to bezohlednost vůči bližním a vůbec to nesevřelost o vnitřní zralosti nebo hodnotě.

Právě v tom je tak mnohé, ba velmi mnoho věcí, které jsou směrodatné pro tak mnohou velikost, i pro duchovní vzestup! Takový způsob se **duchovně** zdržuje přivěsí na člověka, nejen pozemsky! Právě tomu byla doposud přikládána příliš malá hodnota. Člověk zařadil mnohé projevy duchovních nedostatků jednoduše pod souhrnný výraz „nedostatek taktu“ nebo „smyslu pro takt“.

Tyto věci jsou rozhodující pro tak mnohý osud člověka a jsou brzdící pro vzestup pozemský a také duchovní. **Nejsou** to snad drobnosti, jak se má za to, nejsou to podružnosti, nýbrž všechno to jsou výrazy **duchovních** nedostatků, které zůstávají lpět také při přechodu na onen svět a které jsou schopny tak mnohou lidskou duši opět zpětně přinutit k mnohým meziinkarnacím na této zemi, tedy brzdí její vzestup a třeba mu

nakonec zcela zabrání.

Zformujte se proto podle Slova také **zevně**, vy lidé, udržujte v tom krok se svou stoupající zralostí, jinak vám schází harmonie a můžete také být při nejlepším chtění často ze vzestupu strženi zpět!

Pro člověka není nic jednostranného. Duch nemůže sám na zemi uzrávat, aniž by ve svém vývoji s sebou táhl pozemské tělo! Dobromyslný člověk, který se ještě pozemsky zanedbává, ukazuje, že jeho ducha také současně nelze nazývat **dobrým**; neboť být dobrý je totéž jako být zralý pro světlejší pláň. To je však nemožné bez tělesného úsilí držet s duchem krok.

A to je možné **každé** třídě povolání bez rozdílu, také těm nejprostším lidem; neboť to nevyžaduje nic jiného než jen dobré chtění, vzchopení se a sebe sama k tomu donutit. Nevyžaduje to ani čas, ani peníze, ani ničeho jiného; neboť se tak může stát **všude** a v **každý čas**. Během práce, jakož i při jídle nebo v hodinách klidu, právě tak i při zábavách a rozptýleních. V životě není okamžiku, kde by to bylo nemožné provést.

Nechte proto vaše zevnější chování stát se nyní svědectvím pro ducha, který ve skutečnosti po tom již dlouho prahne!

Kdo se v tom nenamáhá, ten přijde k těm, kteří jsou v tom stejní jako on, a proto s nimi má stejné záchvěvy, které on neruší. Tím je také vytvořen druh harmonie i pro tento druh, mohou lehčeji stoupat vzhůru, protože je nezdržuje žádné pohoršení, které by skrze své nedbalé chování jinak vytvářeli u druhých.

Potom, když toto všechno splníte, **potom** můžete teprve

předstoupit před hledající a můžete se dát vidět! Pak budete **takovými**, jak to tázající budou od vás očekávat! **Pomůžete** tím lidem, kteří usilují ke Světlu Pravdy, kteří po něm touží! Dáte jim tím velmi mnoho; neboť váš **zevnějšek** je přece to **první**, čeho si na vás všimnou a posoudí!

Lidé vidí nejprve **jen** váš zevnějšek! Oděv, celé vaše vystupování, jak si ve styku počínáte. Proto změňte podle toho zevnějšek, abyste v tom Slovo rovněž naplnili. Je to **most** pro lidi, přes který musí jít, aby dospěli k vašim duším a pokladu ducha, který chcete poskytnout!

A když lidé pak před vámi budou chtít otevřít své duše, tak je nezahrnujte jen **svým** věděním, vy povolání! Lidé chtějí **svaté Slovo**, ne **vaše** vědění! Pamatujte na to.

Byli jste bohatě obdařeni tak mnohým věděním, abyste v něm mohli **působit**. Bylo vám dáno, abyste ho **použili** ve své **službě**, ne abyste ho poskytlí lidem jako **vědění**! Vědění **vám** má službu ulehčit, má být vámi jen **použito** ku blahu lidstva, avšak nemá být lidem přenecháno. Takové pokusy se musí vymstít na vás samých a prokázat se jako falešné, protože lidé by vůbec nevěděli, co si s tím mají počít.

Rozdrobující vysoké dary snažili by se je použít jen pro vlastní účely, tak, jak to bylo již vždy jejich zvykem, a to není chtěno.

Posvátnými budiž vaše schopnosti, kterých se vám dostalo k použití ve službě Grálu! V tom spočívá vše, co vám k tomu mám říci. Lidem by v částečném vědění vznikla opět jen nová pohroma, povstala nová kletba.

Ve svém vědění proto jen **pracujte**, ve svých schopnostech, avšak **neučte je!** To je podmínka, kterou dávám povoláním na cestu působení. Při jejím dodržování budete působit požehnání, při nedodržování však zasévat neštěstí, v první řadě sobě samým a pak i ostatním.

Pokud povoláný správně používá darované mu schopnosti, tiše a věrně ve svém působení, tak se budou lidé radovat, rychle poznají veškeré požehnání a budou ho vděčně požívat. Bude-li však své vědění chtít vysvětlovat jiným, ať už jen z vlastní radosti z něj, nebo ze zadostiučinění, tak mu nebudou rozumět, v nepochopení budou také pochybovat o jeho schopnostech a odvrátí se od něj! Mluvte k lidem skrze **působení**, vy povolání!

Při tom všem však nikdy nezapomeňte, že jste své schopnosti obdrželi jako **dar**, že **všechno** to, co vykonat můžete a také vykonat **smíte**, je milost Boží!

Čeho pozemsky potřebujete, toho se vám dostane vždy tak, jak se o to vy budete namáhat. Avšak neodvažujte se nikdy použít tyto dary v **zištných** myšlenkách vašeho rozumu, tedy jinak než ke službě pro svatý Grál! Muselo by se vám to pak stát podle zákona Grálu kletbou místo požehnáním. **Jste obdarováni, abyste směli dávat!** To vezměte jako základ budoucího působení.

Každým okamžikem na to myslíte a nenechte si v tom položit žádnou léčku od svého rozumu. Zůstaňte pevní a svobodní ve svém úsilí, věrní ve službě, pak vás bude jednou radostně doprovázet dík lidstva do světlých výšin, kde vás očekává Boží láska, které jste se ukázali jako **věrní** služebníci na vinici Páně!

Jděte, zvěstujte a vykládejte Slovo ve Světle Pravdy nyní všem lidem, kteří po něm touží, a buďte jim vždy vzory, aby říše Boží nyní přišla také na tuto zemi!